

til kan aftage ikke alene Byernes Over-skud, men ogsaa en stor Del af Landets, og saa bliver Spørgsmaalet ikke, hvor man har mest Lyst til at arbejde, men simpelt hen, hvor der er Plads, dersom man i det hele taget vil skabe sig et Erhverv. I hvilken Stilling Kaarene bliver de lyseste, er et Spørgsmaal, som det er ret vanskeligt at udtale sig om nu. Men det vil dog give Husmændene nogen Tryghedsfølelse, dersom man kunde gøre denne Reform saa god og indgribende som muligt, dersom vi f. Eks. kunde gennemføre Kravet om de periodiske Jordvurderinger, saaledes at de paagældende er sikrede mod paa noget Tidspunkt at komme til at svare en større Afgift af Jorden, end den virkelig er værd. Jeg vil derfor netop mene, at de Betænkeligheder, man nærer fra anden Side, indirekte er en Opfordring til at gaa med til Kravet om disse Jordvurderinger. Jeg gør disse Bemærkninger, ikke fordi de særlig angaar det Spørgsmaal, som her omtales, men fordi jeg mener, at de er nødvendige som Modbemærkninger til de Udtalelser, der er fremsatte angaaende Tran-gen til Jord.

Til Ordføreren for de Radikale (Jeppesen [Drusebjerg]) skal jeg kun bemærke, at man ikke har Lov til at kalde Socialdemokratiets Forslag for en „Skueret“, fordi de maaske ikke kan gennemføres i Øjeblikket, fordi der maaske er et saadant Flertal i Rigsdagen, at de ikke kan gennemføres i Øjeblikket. Jeg tror, at man ikke i den Grad, som man vistnok er kommet ind paa indenfor Lovgivningsmagten, alene skal se hen paa, om en Sag kan gennemføres, men ogsaa i nogen Grad paa Principperne, og at man skal stille Kravene op i deres hele Omfang og saa gøre det Arbejde, der er nødvendigt, for efterhaanden at skabe en Stemning, et Flertal for dem. Dersom virkelig det radikale Parti f. Eks. i dette Forhold stod sammen med Socialdemokratiet om dette Krav, er det meget muligt, at man for Kravet, selv om det ikke kunde gennemføres her, saa dog inden ret mange Valgomgange skabte en saadan Stemning i den almindelige Befolkning, at den var stærk nok til at tvinge Kravet igennem imod baade Venstres, de Konservatives og de gamle hæderkronede Kronjuristers Modstand.

Jeppesen (Drusebjerg): Naar jeg brugte Ordet „Skueret“, var det i Tilknytning til Udtalelser, som den ærede sidste Taler selv havde brugt, at det

gjaldt om at skaffe Jord netop nu, men naar man er enig om, at der skal skaffes Jord netop nu, hjælper det ikke, at man henviser til et Forslag, som ikke kan vedtages nu, men først har Udsigt til at blive vedtaget om et Aar eller to eller maaske længere Tid.

Statsministeren (Zahle): Det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Jeppesen [Drusebjerg]) rettede et Spørgsmaal til mig om Forstaaelsen af § 3, 4de Stykke: „Erstatningen for den til Afstaaelse bestemte Jord fastsættes, saa snart den er udpeget, efter den Værdi, hvortil Jorden er ansat ved den sidst skete almindelige Jordvurdering“. Jeg forstaaar denne Bestemmelse saaledes, at hermed sigtes til den almindelige Jordvurdering, som har fundet Sted sidst, inden Erstatningen skal fastsættes. Hvis derfor Erstatningen først fastsættes, efter at der er foretaget en ny Jordvurdering i 1920, vil der ved Erstatningen være at tage Hensyn til denne; men jeg maa gøre opmærksom paa, at det bliver opvejet ved, at den Afgift, som skal svares, henholdsvis 20 og 25 pCt., ogsaa vil blive at beregne af en Formue, hvori hele Jordegodset indgaar efter den samme Vurdering.

Godskesen: Da jeg hører, at Lovforslaget skal i Udvalg, hvor man vil forsøge ved venskabelig Forhandling at naa til en Overenskomst, anser jeg det ikke for rigtigt paa dette Tidspunkt af Sagens Behandling at fordybe mig i Retsspørgsmaalet, som i øvrigt vilde være det, som efter min Uddannelse og mine Kundskaber laa mig nærmest. Jeg skal indskrænke mig til et Par Bemærkninger af rent teknisk Karakter.

Jeg vil gerne henlede Opmærksomheden paa en enkelt Bestemmelse i Lovforslaget, dets § 6, 3die Stykke. Der gives her nogle Regler med Hensyn til Bevarelsen af Bygninger af særlig arkitektonisk eller historisk Interesse og fastsættes, at Spørgsmaalet om, hvilke Bygninger der falder ind under disse Regler, skal afgøres af Lensnævnet. Denne Bestemmelse var sikkert efter Omstændighederne fortræffelig, den Gang den blev skrevet i Landbokommissionen, men allerede da Sagen blev forelagt for Rigsdagen, maatte den siges at være forældet, idet vi nemlig i Mellemtiden har faaet en almindelig Lov om Bygningsfredning, en Lov, som netop gaar ud paa at værne om og bevare Bygninger af særlig arkitektonisk eller historisk Værdi. Der